

BARN I NÖD

INSAMLINGSSTIFTELSEN SVENSK INTERNATIONELL BARNHJÄLP

Årsberättelse 2018

Sammanlagt under 2018 har Barn i Nöd regelbundet stöttat 17 projekt med ekonomiska bidrag. Det har varit fördelat på 7 länder: Brasilien 4, Dominikanska Republiken 1, Indien 7, Israel 2, Kenya 1, Thailand 1 och Uganda 1.

Av dessa är 1 barnhem, 4 skolhem (varav 3 med egna skolor), 9 med inriktning på socialt hjälparbete, 1 kriscenter, 1 skola och 1 byggnation av yrkesskola. Till 9 av projekten är Barn i Nöd enda bidragsgivare.

I **Brasilien** har Barn i Nöd under året regelbundet skickat pengar till 4 projekt. Vi är ensamma bidragsgivare till 2 av dessa projekt.

Instituto Evangélico

Japeri, Rio de Janeiro

Hjälpcentret **Instituto Evangélico** har varit ett av Barn i Nöds projekt sen 1999 då byggnaden blev restaurerad och iordningställd.

Pastor Carols Augusto de Souza Vieira är föreståndare och han har funnits på plats sen Barn i Nöd kom in i bilden. Instituto Evangélico har ingen ytterligare stödjande organisation, förutom att de ibland får bidrag från den lokala kyrkan och matbutiker.

Stiftelsen och kyrkan äger den stora byggnaden som har lektionssalar, musikrum, samlingsrum, sporthall, tandläkarmottagning och kyrka.

Till Instituto Evangélico kommer runt 80 barn i åldrarna 6-15 år som bor i slummen. De är uppdelade i olika grupper, beroende på när de går i skolan. Barnen får mat och hjälp med extraundervisning och läxläsning. Syskolor och musikundervisning finns också på centret.

På Instituto Evangélico lägger man stort fokus på musiken. Man har tydligt sett vikten av att ge barnen en hobby och intresse som kan hålla dem ifrån gatorna. Musikundervisningen betyder mycket för barnen på centret och de har flera olika orkestrar. Barnen är ofta med på olika tillställningar som staden anordnar då de spelar med i centrets orkestrar. Detta center har förändrat staden Japeri genom att så många barn får komma och få hjälp och stöttning istället för att springa ute på gatorna. Många barn räddas också från droger genom att de finns på centret och inte kommer in i gängen som finns ute på gatorna.

Flera av barnen har koncentrationssvårigheter och är undernärliga då de kommit till centret. Men med hjälp av bra mat och duktig personal förändras och utvecklas barnen snart i rätt riktning då de deltar i aktiviteterna. Barnen smittas också av varandras entusiasm och börjar drömma om en bättre framtid då de får upp ögonen över olika inriktningar livet kan ha. Staten betalar för en tandläkare som regelbundet kommer och undersöker barnens tänder.

Ray of Hope

Manaus, Amazonas

I Amazonas arbetar **Ray of Hope** bland barn och familjerna utefter floderna. Många byar som tidigare känt sig helt avskärmade från omvärlden har nu fått ett annat liv, tack vare den fina kontakten med Ray of Hope. De har tidigare känt sig helt bortglömda av samhället men upplever nu hur det finns människor som bryr sig om dem och finns där för att hjälpa dem.

Barn med funktionsnedsättningar är något som Ray of Hope känner speciellt för. De hjälper barnen och deras familjer att få en enklare och drägligare tillvaro. Varje månad får de besök av Luzinete som uppmuntrar dem och ger dem ett anpassat matpaket som underlättar mycket för dessa kämpande familjer. Även i djungelbyarna börjar de handikappades situation bli lite bättre. De flesta familjerna har tidigare gömt undan sina barn då de sett dem som ett straff för något de gjort. Genom Ray of Hope känner nu många av dessa familjer att de fått ny status och de ser sina barn med andra ögon.

Ray of Hope-teamet består av runt 40 volontärer i olika åldrar. Under helgerna åker de ut och besöker byarna och har barnmöten och roliga aktiviteter för familjerna. Det är också många som vill ha samtal och hjälp på olika sätt. Ray of Hope teamet hjälper till och stöttar på många olika sätt.

Barn i Nöd har även detta år förmedlat öronmärkta gåvor från en av våra givare till 4 pastorer som arbetar ute i avlägsna byar i djungeln.

Under året flyttade Ray of Hope sitt kontor, då de flera gånger haft inbrott. Men precis som tidigare har de läkare och psykolog som kommer några gånger per vecka för att ta emot patienter. Mottagningen finns för att enklare kunna hjälpa människor som kommer från fattiga förhållanden och inte har möjlighet att ta sig till sjukhusen för att få hjälp. Det är flera läkare som ställer upp som volontärer för att hjälpa till. De har också en socialarbetare som hjälper till att slussa människor till rätt ställe när det behövs.

Ray of Hope har också fått hjälp för att kunna starta upp engelskakurs för ungdomar som kommer från byarna i djungeln, för att öka deras möjlighet att hitta jobb i Manaus. Kursen har varit välbesökt och redan gett resultat genom att ungdomar fått jobb när de angett kursen som referens.

Våra projekt Kärlekens Hem och Lyckliga Barn ligger under Ray of Hopes ansvar.

Kärlekens Hem

Manacapuru, Amazonas

På **Kärlekens Hem** i djungelstaden Manacapuru pågår aktiviteter fem dagar i veckan. Runt 80 av barnen får hjälp tre gånger i veckan med förstärkt läsläsning, uppdelade på fyra klasser. Runt 50 barn har fem dagar per vecka kommit för att få mat. För flera av barnen är detta mål mat det enda de med säkerhet vet att de kommer att få för dagen.

Luzenny som tidigare varit föreståndare för Kärlekens Hem slutade i början av året och Hogla har istället gått in som ansvarig. Marta, som tidigare varit föreståndare för Hannacentret i Dominikanska Republiken, bodde i Manacapuru under större delen av året för att hjälpa Hogla att få till ett bra program som fungerar.

Området där barnen bor är farliga områden som är präglade av droger och kriminalitet. Många flickor blir gravida tidigt i tonåren och projektet för unga tjejer som startades för ett par år sen fortsätter. Det är 35-40 tjejer som regelbundet träffar Luzinete för att tala om livet. Luzinete försöker också hjälpa tjejerna att få en bättre självbild och att kunna sätta gränser. Luzinete har vunnit flickornas förtroende och har blivit en vuxen de vet att de kan lita på.

I musikundervisningen lär sig runt 15 av barnen att spela blockflöjt. Det ger dem en hobby som också kan vara med och hålla dem borta från gatan. Musikundervisningen är två gånger per vecka och är mycket uppskattat av barnen.

Det finns möjlighet för barnen att ta del av dataundervisning. Grunderna i data lärs ut och barnen lär sig arbeta i olika Windows-program. En stor hjälp så att barnen i framtiden ska ha lättare att kunna studera vidare och få bättre jobb. I dataundervisningen har 21 barn troget deltagit under året.

På centret finns möjlighet för kvinnor i området att vara med i skolan. De får lära sig att rita mönster och sy efter dem. De syr allt från barnunderkläder till vuxenkläder. Under året har 13 kvinnor deltagit. Skolan fungerar inte lika bra som tidigare, då vår duktiga sömnadslärare slutade och en ny tog vid.

Kärlekens Hem har också ett tandläkarrum och under året har det varit några olika tandläkare som kommit för att se över barnens tänder. Då vi inte har en fast tandläkare utan får invänta tandläkare som kommer som volontärer har det inte kunnat vara öppet så regelbundet som vi hade velat. Till detta projekt är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

Lyckliga Barn

Autazes, Amazonas

Hjälpcentret **Lyckliga Barn** ligger i djungelstaden Autazes, några timmar söder om Manaus. Arbetet med barnen startades 2014 och fungerar mycket bra. Runt 100 barn är registrerade och kommer regelbundet och deltar i de olika klasserna. De ger extraundervisning både på för- och eftermiddagarna för att barnen bättre ska klara skolan.

Barnen får också mat och det betyder mycket då de allra flesta kommer från mycket fattiga familjer. Det finns också flera barn som kommer från en närliggande indianby med Mouraindianer. Nilda, som är föreståndare, är mycket glad över att hövdingen fortsätter att låta barnen få vara med på centrets aktiviteter.

Efter att centret nu varit igång en tid så har det kommit fina rapporter från myndigheterna att man märker en stor skillnad i området där centret är beläget. Kriminaliteten har gått ner drastiskt och det har blivit mycket lugnare och säkrare att bo i området. De har också barn som kommer från missbrukarhem och som genom att komma till centret fått ett bättre liv.

Personalen gör ett fantastiskt arbete med barnen och de stortrivs. De försöker hela tiden utveckla och göra det bättre och bättre. Till detta projekt är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

Idrottsplanen är mycket uppskattad och i slutet av året fick vi en kille som vill arbeta med barnen som idrottslärare. Idrottsplanen är öppen när det finns personal på plats som kan hålla uppsikt. Ett mycket positivt tillskott till centrets arbete och de når nu ut till ännu fler som bor i området. Barnen som är med i de vanliga aktiviteterna på centret älskar också att vara ute och leka eller sporta tillsammans.

Hjälpcentret Lyckliga Barn fortsätter arbeta med dokumenten för att kunna bli registrerade till en högre nivå av stiftelser där de då får möjlighet att kunna söka mer hjälp från myndigheterna. Då det också varit val stannar alla processer upp och det tar tid.

Dominikanska Republiken stödjer Barn i Nöd ett hjälpcenter.

Hannacentret Projecto Cuatro, Azua

I Proyecto Cuatro, några kilometer utanför Azua på Dominikanska Republikens sydkust, finns det många familjer som lever under svåra förhållanden. Det är ett samhälle som präglas av fattigdom, droger och kriminalitet. Azua är den stad i Dominikanska Republiken som har högst statistik då det gäller tonårsgraviteter. Till detta projekt är Barn i Nöd ensam bidragsgivare.

På **Hannacentret** får barnen mat och det är en plats som ska hjälpa dem att bättre klara av skolarbetet. Det är en hög procent av barnen som har svårigheter då det gäller att läsa och skriva, även då de gått flera år i skolan. De ska också lära barnen att se på sig själva och andra med respekt. Samhället präglas av en respektlöshet och att slå ligger nära till hands.

Nu har Aracelis och Alba, som delar på ansvaret för att driva Hannacentret arbetat ett år med den mindre barnen då skolan började ha heldagar för barnen i skolan. Det har varit ett år där arbetet fungerat mycket bra. De har runt 50 barn som är 3–4 år som kommer måndag–fredag på förmiddagarna och på så sätt få en bra inskolning innan det är dags att börja skolan på riktigt. Till och med dessa små går sen hem och delar med sig vad de fått lära sig under dagen och lär i sin tur sina syskon och föräldrar hur man bör bete sig emot varandra.

Vad vi inte visste var hur de äldre barnen, som tidigare varit med i de olika aktiviteterna skulle göra. Skulle de komma även efter skolans slut? Det visade sig under året att den största delen av barnen troget fortsätter att komma tre eftermiddagar (efter skolans slut), de vill inte missa att vara med på centret som blivit en oas för de i deras liv. Sammanlagt är det runt 100 barn som kommer även efter skolans slut när centret är öppet för dem.

I **Indien** har Barn i Nöd 7 projekt – 2 skolhem, 1 blindskola (som även det är ett barn och ungdomshem), 1 arbete i Delhis slum, 1 yrkesutbildning, 1 socialt familjeprojekt bland blinda och 1 byggnation av yrkesskola för flickor i norra Indien. Vi är ensamma bidragsgivare till 6 av dessa projekt.

Agape Child Centre

Perumbavoor, Kerala

Agape Child Centre är det första barnhemmet som Barn i Nöd var med och startade 1979. Barnen kommer från olika distrikt av delstaten Kerala där de inte har möjlighet att gå i skolan. Agape Child Center har alla faciliteter för att ge dem ett bättre liv.

Det är drygt 1400 barn fått växa upp här sedan invigningen 1979. Agape har genom åren fått många utmärkelser för sitt arbete bland barnen.

De senaste åren har mycket förändrats i Indien. Den nuvarande hinduiska regeringen stödjer inte längre denna typ av icke-statliga projekt. De har gått speciellt hårt åt kristna organisationer och på Agape Child Centre har man jobbat hårt med att få till alla dokument och anpassa hemmet efter de nya reglerna för att kunna fortsätta arbetet med barnen.

Nu har det inte längre beteckningen barnhem utan är numera ett skolhem. Men det har ju aldrig egentligen varit ett barnhem, då de allra flesta barnen har familjer som de bor hemma hos under skollov och ledighet. Alla barnen har en familjetillhörighet och bor på Agape på grund av fattigdom eller andra omständigheter som gjort att barnen behöver hjälp för att kunna gå i skolan och få det de behöver för en bra uppväxt.

Samarbetet med skolan där barnen går fungerar mycket bra och skolledningen har varit mycket hjälpsamma. Det är på grund av detta samarbete som Agape nu har kunnat bli registrerade som Skolhem och fått tillstånd så de kan fortsätta hjälpa barn som behöver det. Men skolan som Agape är kopplad till är mellan årskurs 5–12, så nu kan det bara finnas barn från 10 år och uppåt som bor på hemmet. Så de barn som var yngre och som ännu inte börjat femman var tvungna att söka sig till nya skolor, då inte hade rätt att bo kvar på hemmet. Till nästa läsår hoppas vi kunna ta emot fler barn då det finns plats. Detta läsår har vi haft drygt 55 barn inskrivna och boendes på Agape.

Barnen fostras också i att få hjälpa till med arbetet som behövs göras på hemmet. De får tvätta sina kläder och hålla det fint på området. Det finns också djur som ska tas omhand. Det finns två kor som ger tillräckligt med mjölk så det täcker behovet som finns. De har också getter, kaniner, höns och en hund. Allt för att skapa en hemtrevlig atmosfär för barn och personal som bor på Agape.

Bibelskolan, som finns på området, har haft 25 elever under året. Under 38 år har över 900 elever studerat här på Agape Bible Institute.

Emanuel Ebenezer Home

Shahpur, Madhya Pradesh

Emanuel Ebenezer Home i Shahpur har sedan många år varit en plats där föräldralösa, önskade och "kasserade" barn har tagits omhand med mycket kärlek. Barn som kommit till barnhemmet har varit bara några dagar gamla eller efter att ha förlorat sin mamma och sen inte varit accepterade av pappans nya fru och då inte kunnat bo kvar hemma.

På Ebenezer Home har de alla blivit behandlade med stor kärlek och tagits upp i den stora syskonskaran. De äldre har hjälpt till med att se efter de yngre. Barnhemmet har varit en plats där barnen fått växa upp, få utbildning och en trygg framtid.

Men under de senaste årens politiska förändringar har Ebenezer Home som tidigare varit ett barnhem för barn i alla åldrar nu tillstånd att vara ett hem för barn 5-18 år. Man tar inte längre emot bebisar och barn under 5 år.

Hemmet kan inte längre dirket ta emot barn som lämnas in utan allt går genom myndigheterna som nu skickar barn till hemmet som de måste bereda plats för. På barnhemmets hostel bor också barn från fattiga familjer som bor där under terminerna så de kan gå i skolan på Ebenezer Ebenezer School. Sammanlagt bor det runt 50 barn på hemmet.

I **Emanuel Ebenezer School** går cirka 550 barn, dels från barnhemmet och dels från byarna runt omkring. Skolan omfattar förskola och årskurserna 1-10. Skolan är indelad i två delar. Ena delen får all undervisning på sitt modersmål hindi och den andra får all undervisning på engelska. Skolan har ett mycket gott anseende i området. Lunch serveras till 120 barn som kommer från mycket fattiga familjer.

Handikapphemmet i Padhar

Padhar, Madhya Pradesh

På **“School and Rehabilitation Centre for the Blind”** i Padhar fungerar arbetet mycket bra. Personalen försöker hjälpa barnen att anpassa livet till deras funktionsnedsättning. Det finns många hjälpmedel de kan använda så att livet ska bli lättare och för att barnen ska känna sig trygga.

För närvarande bor det 175 barn och ungdomar på Padharhemmet. De studerar alla på olika nivåer, allt från förskola till högskola. Några av dem finns också på ett utbildnings/produktionscenter där de går på yrkesavdelningen. Alla som bor på hemmet har olika funktionsnedsättningar. Det finns olika program för att försöka hjälpa dem så att de så småningom ska kunna klara sig ute på egen hand i samhället.

På hemmet finns olika klasser där barnen stärks inom olika områden. De undervisar i blindskrift och rörlighet för de blinda. Teckenspråk och läppläsning för de hörselskadade. Det finns musikklasser på tre dagar i veckan för blinda barn och ungdomar enligt en kursplan från myndigheterna.

Det finns ett specialrum där personalen kan hjälpa de barn som har psykiska problem. Oftast när dessa barn kommer till hemmet kan de inte sitta stilla i mer än fem minuter. Så man arbetar med musik, bilder, leksaker och andra hjälpmedel för att hjälpa dessa barn att hitta balans i livet.

För dem som är lite äldre finns workshops där de kan lära sig praktiska saker som att väva, reparera stolar, snickeri, fläktåtervinning och andra tillverkningsarbeten.

De handikappades situation är mycket utsatt och svår i dessa fattiga bygder, men i Padhar får de ett hem, mat och kläder. Detta är deras enda chans till ett drägligt liv och en bättre framtid. Det är viktigt att hemmets barn och ungdomar förstår att de inte står utanför i det vanliga samhället utan att de är en del av det.

Många av dessa barn har inte något hem att återvända till, utan är helt beroende av den hjälp de kan få på centret. Deras enda fasta plats i tillvaron är Skol- och Rehabiliteringscentret i Padhar.

Good Hope Blind Mission

Kottayam, Kerala

Mer än 40 blinda vuxna och runt 10 blinda barn får stöd genom **Good Hope Blind Mission**. Tre personer arbetar och är mycket aktiva i detta projekt. De besöker varje individ och har personlig kontakt med dem. De blinda berättar om sina behov och problem för våra medarbetare.

Vår välutbildade personal gör sitt bästa för att hjälpa de behövande på ett mycket trevligt och professionellt sätt. De åker runt i ett ganska så stort område för att träffa familjerna där de bor i olika byområden.

Detta är ett fint projekt och alla är mycket glada och tacksamma och tar emot hjälpen som erbjuds. De får böcker på blindskrift, CD-skivor med musik, hjälp för att kunna sälja lotter, driva kiosker med mera.

Man försöker hitta olika områden där de blinda kan få en ekonomisk inkomst till sina familjer. Det arrangeras även möten där de kan få hjälp av ögonläkare och annat medicinskt stöd med mera.

Under året har också en del glasögon delats ut till behövande. Regelbundet delas också blindkäppar, böcker på lindskrift och skolmaterial ut. Genom Good Hope Blind Mission sponsrar Barn i Nöd också ett fattigt barnhem för runt 30 pojkar i Kottayam med mat.

Panchsheel

Amravati, Maharashtra

I Amravati som ligger i delstaten Maharashtra finns "**Panchsheel Tribal Residential School**". På skolhemmet bor nästan 600 barn. Barnen kommer från fattiga familjer och är "tribal children", de som kallas kastlösa. De är dessa som hamnar längst ner på skalan i det indiska samhället. Men Panchsheel är en särskild plats för dessa barn där de får utbildning, mat, logi och omvårdnad.

För klass 9-12 erbjuds praktisk utbildning för alla barnen. Genom pengar från Barn i Nöd kan detta göras möjligt. Eleverna kan välja på syskola, snickeri, dataundervisning, elektronik och verkstad.

Denna extra utbildning som skolan erbjuder barnen ger dem en större möjlighet att när skolan är slut kunna försörja sig och få en inkomst. En fantastisk möjlighet för dessa barn. Projektet fungerar väldigt bra och är mycket uppskattat av alla de ivriga barnen, då de gör detta utanför den ordinarie skolundervisningen.

För att ytterligare hjälpa Panchsheel att bli självförsörjande och om några år kunna betala lönerna till lärarna i den praktiska utbildningen, byggdes en hönsfarm med drygt 7000 hönor. Ägg säljs på marknaden och även barnen på skolhemmet får nu regelbundet ägg att äta.

Slumarbete i Delhi

Delhi

Vanitha och Allen har under många år arbetat bland barnen i ett av Delhis slumområden. I ett område som är runt 3x5 km stort bor 1 miljon människor. Vanitha och Allen bor i området med sina två döttrar och hela familjen är engagerade i arbetet. Varje vecka har de sex samlingar på olika ställen. De träffar 800-1000 barn i månaden. De har flera volontärer som hjälper dem.

De hjälper till med läsläsning, har barnmöten och ger sömnadskurser. De lär också ut baskunskap i data.

Vanitha och Allen gör ett fantastiskt arbete och att de fortsatt att arbeta i slummen, trots att de knappt haft några ekonomiska resurser, visar på deras stora hjärtan för alla dessa barn och vuxna i området.

Yrkesskola

Nagrakata, Västbengalen

Under 2016 drogs ett nytt projekt igång. På den norska organisationen Stiftelsen Global Aid mark har vi fått möjlighet att bygga en yrkesskola för flickor. Global Aid arbetar tillsammans med den indiska organisationen Grace Children Project som finns på plats och har ansvaret. Vi är mycket glada över detta samarbete. Byggnationen har dock dragit ut på tiden på grund av dåliga väderförhållanden, men under året blev det ordentlig fart och huset har vuxit upp.

I en del av Dooarsområdet, i en omkrets av ungefär 40 km, bor runt en miljon människor. Folk från olika folkgrupper och stammar har bott och arbetat i detta område där det tidigare funnits cirka 250 teplantager. Men nu har man lagt ner 72 stora och små plantager, på grund av olönsamhet och skatter. Detta har lett till att runt 150 000 människor har blivit arbetslösa. Teplantagerna växer vilt och man ser inga arbetare ute på fälten. Te-fabrikerna har stängt och står där övergivna och rostade.

Detta har skapat enorma problem i hela Dooars-området. Inte minst för de många barn som växer upp där. Man räknar med att det finns cirka 30 000 barn och ungdomar i detta område och 80% av dessa barn går inte i skolan. Då skolorna som tidigare bekostades av plantagerna har stängt, har de flesta föräldrarna inte råd att sätta sina barn i andra skolor då det kostar pengar.

Det är alltså i detta område Barn i Nöd nu har börjat bygga en yrkesskola för flickor i tonårsåldern. Utbildningen kommer att vara tidsbestämd från 4 till 6 månader, därefter kommer nya flickor in. Det betyder att vi kan hjälpa minst 50 flickor per år, till ett bättre liv. Under utbildningen kommer flickorna att bo på skolan och få mat och annat de behöver.

Utbildningarna kommer att vara inriktade på behoven som finns i området. Vi räknar också med att sedan kunna hjälpa flickorna ut i arbetslivet, så att de kan försörja sig själva och ge hjälp till sina familjer. Dessutom kommer vi ge matpaket till flickornas familjer för att stödja dem under tiden flickorna går i skolan. På så sätt hoppas vi att flickorna får tillåtelse av föräldrarna att gå i skolan och att den hjälpen också ska förhindra att flickor säljs och hamnar i prostitution.

Invigning av yrkesskolan kommer att bli under sommaren 2019 och därefter drar utbildningen igång.

I **Israel** stödjer Barn i Nöd 2 projekt - ett hjälpcenter och ett kriscenter.

Jaffa Institutet

Jaffa, Tel Aviv

Från början var det ett eftermiddagshem för en grupp barn med svåra hem-förhållanden. Barnen fick vuxenstöd, läxhjälp och ett mål närande mat varje dag. Men hjälpbehovet bara växte och växte, och i de 30 olika verksamheterna har man nu kontakt med mer än 4000 barn i södra Tel Aviv och Jaffaområdet. De har 150 anställda och en stor skara volontärer som arbetar bland barnen.

Alla barn på **Jaffainstitutet** lever under svåra hemförhållanden. Många blir fysiskt misshandlade, och därför är det viktigt med värme, kärlek och närvaro. Vad barnen har för bakgrund eller religion spelar ingen roll på Jaffa Institutet.

Neve Michael

Pardes Hana

Neve Michael i Pades Hana erbjuder en fristad för israeliska barn i riskzonen vars biologiska föräldrar inte längre kan ta hand om dem. Oavsett vilken folkgrupp eller religion de tillhör.

De ger näring, utbildning och erbjuder en varm, trevlig och familjär miljö för barn mellan 3 till 18 år som kommer till dem under traumatiska omständigheter. Deras föräldrar lider ofta av extrem fattigdom, psykisk sjukdom eller missbruk av alkohol och narkotika.

Neve Michaels uppdrag är att skapa en familjeliknande atmosfär som är något som i allra högsta grad saknats i barnens liv. De ger den bästa terapeutiska vård för att utveckla dessa unga sinnen och forma dem till unga vuxna med hopp inför framtiden.

I **Kenya** stödjer Barn i Nöd barnhemmet Rangala Baby Home.

Rangala Baby Home

Ugunja, Kisumu

Rangala Baby Home ägs av Katolska kyrkan. På barnhemmet får nyfödda barn den bästa vård. Det bor nu runt 50 barn vars de flestas mödrar dött i förlossningen eller strax efter. Några av barnen är också hittade övergivna. Personalen vet inget om deras bakgrund.

De hjälper även runt 30 barn som inte längre bor på hemmet genom Barn i Nöds fadderverksamhet. Barnen har fått flytta till släktingar eller fått en ny familj. Personalen på barnhemmet fortsätter hålla kontakt med barnen och förmedlar regelbundet fadderstöd.

Barnen bor på barnhemmet tills de är 4-5 år gamla då de flyttar hem till familj eller släktingar. Det är inte alltid som pappan är villig att ta emot sitt barn. Han kan ha gift om sig och har ny familj. Ett sökande efter familjer till de övergivna barnen pågår också ständigt. Barn i Nöd är barnhemmets största sponsor.

Under året har barnhemmet fått lite extra stöd. Vid ett besök på barnhemmet framkom en hel del behov som fanns för att göra deras arbete bättre och smidigare. Deras bil behövde fräshas upp och däcken bytas ut. En vattenpump inköptes och rör drogs för att få en bättre bevattning på grönsaksodlingarna. Generatoren på barnhemmet fick en genomgång och nya höns köptes in. Vi bekostade också reparation av taken i barnens matsal och sovsalar.

I **Thailand** stödjer Barn i Nöd BaanChivitMai i ChiangRai i norra Thailand.

BaanChivitMai

ChiangRai

BaanChivitMai betyder "hem för nytt liv" och är en fristående lokal hjälpverksamhet i Thailand som har räddat flera hundra barn och ungdomar undan prostitution och knarkhandel. Genom BaanChivitMai, får utsatta barn och ungdomar någonstans att bo och möjligheten till skolgång. Den största verksamheten som bedrivs är skolhemmet i HuaDoi, 7 km öster om Chiang Rai. Här bor nu drygt 80 barn från byarna i norra Thailand. Barnen är i åldern 3-20 år och går i förskola, grundskola och gymnasium på de statliga skolorna i Chiang Rai.

I Uganda stödjer Barn i Nöd en skola.

Skolprojektet Mukarangye Kabale Town, Uganda

Skolan ligger i Kabale town och startades 2010 av Wycliff och hans fru Gilian. De kommer ursprungligen från Uganda, men bor nu sen några år tillbaka i Sverige. Målsättningen med skolan är att ge stöd och utbildning till fattiga barn för att försöka förändra deras tillvaro och ge dem bättre förutsättningar i livet. Skolan har nu närmare 100 elever och sju lärare. Lärarna är kvalificerade och de är duktiga på att undervisa barnen.

Utöver undervisningen så ger de också barnen en enkel lunch varje dag. För att kunna driva skolan ekonomiskt får de stöd och hjälp av föräldrar och grannar, men det räcker inte riktigt till. Majoriteten av barnen kommer från mycket fattiga familjer som inte har möjlighet att betala skolavgifterna.

Göteborg i mars 2019
Karin Johansson